

РЕШЕНИЕ

№ 19590

гр. София, 20.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **12569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/

Производството е образувано по жалба на Ч. Г. Т., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП №2133661/16.11.2025 г., издадена от мл.автоконтрольор към РУ - К. ОДМВР С..

В жалбата се твърди, че процесната заповед е с невярно отразена фактическа обстановка, като жалбоподателят оспорва да са му отнети всички контролни точки. По същество от съда се иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично. В лична защита твърди, че при преглед на справките ще се установи, че голяма част от издадените срещу него санкционни актове са отменени.

Ответникът - мл.автоконтрольор към РУ - К. ОДМВР С. редовно призован не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не е стъпила в производството.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Срещу жалбоподателят Ч. Г. Т. е съставен АУАН № 4678113 затова, че на 16.11.2025г., около 13:52ч. в [населено място], по ул. Л. шосе с посока на движение от [населено място] към [населено място], управлявал личния си автомобил „С. Ц4“ с рег. [рег.номер на МПС] , след като са му отнети всички контролни точки и СУМПС е обявено за невалидно в АНД, с което виновно е нарушил чл.157, ал.4 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН, била издадена процесната ЗППАМ GРАМ-2133661 от 16.11.2025г. , с която при идентични фактически основания и във връзка с така съставения АУАН на Ч. Г. Т. на основание чл.171, т.2а, б. "А" от ЗДвП е наложена ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Видно от представените с административната преписка заповеди, с които са определени лицата, които следва да осъществяват контрол по ЗДвП, оспореният пред съда акт е издаден от компетентен административен орган.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване, поради което съдът приема, че е мотивирана. Изпълнени са изискванията на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

При издаване на процесната ЗППАМ не е допуснато нарушение на процесуалните правила.

Като основание за налагане обжалваната ПАМ е посочена разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "А" от ЗДвП, според която се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторното превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

В случая, за да приложи ПАМ административният орган се е позовал на наличието на една от посочените в чл. 171, т. 2а, б. „А“ от ЗДвП хипотези, а именно – моторно превозно средство е управлявано от лице, което е неправомерно /изгубил правоспособността по реда на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП/.

Това описание от фактическа страна е достатъчно да обоснове налагането на ПАМ по смисъла на приложената правна норма и изцяло кореспондира с посоченото правно основание в ЗППАМ.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената мярка е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ.

Съгласно чл. 157, ал. 1 от ЗДвП при издаване на свидетелство за управление, притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 1з – 2539/17.12.2012г. предвижда, че при първоначално издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство, притежателят му получава първоначален максимален размер от 39 (тридесет и девет) контролни точки за отчет на извършените от него нарушения на ЗДвП. Същата предвижда и условията и реда за отнемането и възстановяването на

контролните точки, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Съгласно предписанието на чл. 3, ал. 1 от Наредбата отнемането на контролни точки се извършва въз основа на влязло в сила наказателно постановление. Видно от посочените разпоредби отнемането на контролните точки става автоматично с влизане в сила на наказателното постановление. Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен, по силата на разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР.

По делото е изискана и представена справка за извършените от водача нарушения /л.67-79/. Проследявайки назад във времето историята на установени и санкционирани нарушения с влезли в сила Наказателни постановления извършени от жалбоподателя съдът установява, че с НП № 19-4332-019266 от 04.10.2019г. на водача са отнети 6 контролни точки; с НП № 21-4332-014748 от 16.07.2021г. са отнети 6 контролни точки; с НП № 24-0286-000237 от 18.07.2024 г. са отнети 10 контролни точки; с НП № 24-0286-000396 от 18.11.2024 г. са 10 контролни точки и с НП №25-0304-000468 от 09.06.2025 г. са отнети още 10 контролни точки или общо 42 контролни точки, т.е. над максимално предвидения в закона възможен размер точки.

Освен това обстоятелство, видно от вписаните данни между датата на извършване на всяко следващо нарушение, санкционирано със съответното НП и влизане в сила на предходното такова е изминал период по-малък от две години. Последното се явява от съществено значение с оглед разпоредбата на чл.2, ал.7, т.2 от НАРЕДБА № Из-2539 от 17.12.2012 г., която регламентира, че броят на контролните точки за отчет на извършваните нарушения се възстановява служебно, след изтичане на две години, считано от датата, на която е влязло в сила последното наказателно постановление, с което на водача са отнети контролни точки, каквато хипотеза в настоящия случай не се установява. Следователно - към дата на съставяне на процесната ПАМ на водача са били отнети всички контролни точки и законосъобразно СУМПС е обявено за невалидно.

С оглед изложеното процесната ЗППАМ е законосъобразна и следва жалбата да бъде отхвърлена. При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК разноски се следват на ответника, който обаче не е претендирал тяхното присъждане, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ч. Г. Т., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл.171, т.2А, б.А от ЗДвП №2133661/16.11.2025 г., издадена от мл.автоконтрольор към РУ - К. ОДМВР С..

На основание чл.172, ал.5 от ЗДвП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.